

28. 11. 2019. 175

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II.

Poslovni broj: 21. P-1261/19-8

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužiteljice REPUBLIKE HRVATSKE, OIB: 52634238587, koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu, protiv tuženika REFLEX ZAGREB d.o.o. u stečaju, Zagreb, Petrovaradinska 5-5A, OIB: 40903703652, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Marija Tomeš, Ivanić-Grad, Ulica slobode 20, radi utvrđenja osnovanosti tražbine, nakon javne glavne rasprave zaključene 17. listopada 2019. u prisutnosti Ljiljane Ivošević, zamjenice Županijskog državnog odvjetnika u Zagrebu, dana 28. studenog 2019.

presudio je

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tražbine tužiteljice u iznosu od 5.572,07 kn kao tražbine stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda pod rednim brojem 2.

II. Odbija se u cijelosti zahtjev tužiteljice za naknadu troškova parničnog postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužiteljica u tužbi navodi da je stečajna upraviteljica tuženika osporila njenu tražbinu drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 5.572,07 kn pa da je rješenjem ovog suda St-20/19 od 20. svibnja 2019. upućena na pokretanje predmetne parnice, radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine. Tužiteljica pojašnjava da se osporena tražbina odnosi na članarinu Hrvatskoj gospodarskoj komori, dakle, o tražbini Hrvatske gospodarske komore, koju je prema Ugovoru o obavljanju poslova naplate članarine, sklopljenog između Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave ni Hrvatske gospodarske komore i Protokola od 23. rujna 2015. i Odluke o financiranju Hrvatske gospodarske komore (Narodne novine, broj: 122/2016., dalje u tekstu: Odluka o financiranju HGK), dužna obračunavati i naplaćivati Porezna uprava. Stoga da je Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava ovlaštena prijaviti tražbinu po toj osnovi u stečajnom postupku u ime i za račun Hrvatske gospodarske komore. Slijedom navedenog, zahtijeva utvrđenje osnovanom tražbine drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 5.572,02 kn pod rednim brojem 2.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da su stečajni vjerovnici osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imaju prema njemu neku imovinskopravnu tražbinu, a da je u pogledu tražbine članarine Hrvatskoj gospodarskoj komori stečajni vjerovnik sama Hrvatska gospodarska komora, a ne tužiteljica, koja ima ovlast isključivo obračunavati i naplaćivati istu, ali ne i tu tražbinu prijavljivati u stečajnom postupku kao svoju tražbinu. Stoga predlaže odbiti tužbu kao neosnovanu.

Tijekom dokaznog postupka pročitano je rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, St-20/19-23 od 20. svibnja 2019. (list 3. – 6. spisa), prijava tražbine tužiteljice u stečajnom postupku nad tuženikom s priložima (list 7. – 11. spisa), Ugovor o obavljanju poslova naplate članarine HGK sklopljen 23. rujna 2015. između Hrvatske gospodarske komore i Ministarstva financija, Porezne uprave (list 12. – 15. spisa, dalje u tekstu: Ugovor o naplati članarine) i Protokol sklopljen 23. rujna 2015. između Hrvatske gospodarske komore i Ministarstva financija, Porezne uprave (list 16. – 17. spisa, dalje u tekstu: Protokol).

Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Predmet spora jest utvrđenje osnovanosti osporene tražbine tužiteljice u iznosu od 5.572,07 kn, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, po osnovi neplaćene članarine Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Među strankama je sporno može li se tužiteljica, za potrebe stečajnog postupka, smatrati vjerovnikom predmetne tražbine ili se vjerovnikom može smatrati isključivo Hrvatska gospodarska komora.

Odredbom čl. 137. st. 1. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj: 71/2015., 104/2017., dalje u tekstu: SZ) stečajni vjerovnici su osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka imaju koju imovinskopravnu tražbinu prema njemu.

Dakle, stečajni vjerovnik može biti samo osoba u čijoj se imovini nalazi tražbina prema stečajnom dužniku, a koja je postojala u vrijeme otvaranja stečajnog postupka.

Prema Odluci o financiranju HGK članarine koje su dužne plaćati njene članice, na način i u visini utvrđen tom odlukom, jesu jedan od izvora financiranja Hrvatske gospodarske komore, dakle, radi se o tražbinama Hrvatske gospodarske komore prema njenim članovima, samo što je nadzor obračuna i naplate članarine povjereno Ministarstvu financija Republike Hrvatske – Poreznoj upravi (čl. 2. st. 1. t. 1. i st. 2. te čl. 9. Odluke o financiranju HGK).

Ugovor o naplati članarine i Protokol koji je sklopljen temeljem istog i čini njegov sastavni dio samo su konkretizacija odredbe čl. 9. Odluke o financiranju HGK.

Tako je odredbom čl. 3. st. 1. Ugovora o naplati članarine ugovoreno da se u obavljanju poslova naplate članarine Porezna uprava obvezuje provoditi, između ostalog, prijavu potraživanja HGK u stečajnim i predstečajnim postupcima, koja proizlaze iz članarine propisane Odlukom o financiranju HGK.

Međutim, prilikom prijave te tražbine Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, ne može tražbinu prijaviti kao svoju, iz razloga što ista niti je izvorno njezina, niti je njoj ustupljena, u smislu odredbe čl. 80. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., dalje u tekstu: ZOO), već isključivo kao tražbinu Hrvatske gospodarske komore, zasebne pravne osobe, u smislu odredbe čl. 1. st. 2. Zakona o hrvatskoj gospodarskoj komori (Narodne novine, broj: 66/1991., 73/1991., 77/1993.), jer tek tada to Republike Hrvatska čini u ime i za račun Hrvatske gospodarske komore.

Iz prijave tražbine tužiteljice proizlazi da je tužiteljica tražbinu Hrvatske gospodarske komore po osnovi neplaćene članarine prijavila kao da se radi o njenoj tražbini, naznačujući sebe kao stečajnog vjerovnika, dakle, istu nije prijavila u ime i za račun Hrvatske gospodarske komore, već u svoje ime, a za što ne postoji pravna osnova.

Stoga je osnovano stečajna upraviteljica osporila tražbinu tužiteljice prijavljenu po osnovi neplaćene članarine Hrvatskoj gospodarskoj komori u iznosu od 5.572,07 kn, budući da tužiteljica nije nositelj te tražbine odnosno nema u pogledu iste svojstvo stečajnog vjerovnika.

Slijedom navedenog, valjalo je u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu 28. studenog 2019.

Sutkinja:
Ivana Manestar, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku.

U sporovima male vrijednosti presuda se može pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Za točnost ispravka – ovlašteni službenik
Petra Mikinčić

